

Chengxian, Gansu Province, China
Den 24:e november, 2006

tomas.stenback@home.se

rachel.stenback@home.se

Telefon i Kina: +86 939 3200667

Telefon i Sverige 018-4951537 (Hit kan ni ringa för samma pris som till grannen, men vi svarar i Kina!)

Besök gärna vår hemsida www.e455.se/kina

你们好!

(*Nimen hao!* = Hej!)

Adventshälsningar!

Den tredje advent bestämde vi oss för att åter besöka vår iskalla kyrka efter ett par veckor av förkylningar. Kyrkan var nu dekorerad med lite glitter och några tomtar hängande från taket. Eftersom det är vinter nu hade man tagit in två kaminer och ställt dem mitt i kyrkan och dragit ut skorstenensrören rakt genom väggen. De kanske värmdde lite, men vi kände ingenting, och dessutom så hade man fortfarande bara en filt hängande i dörröppningen. När dessutom pastorn bestämde sig för att predika i nästan två timmar så förstår ni att vi var lagom genomfrusna efteråt. Vi bestämde oss för att gå till vår favoritrestaurang och äta lunch, och som vanligt var det gott, men kallt! De har heller ingen värme och dörrarna på vid gavel så vi åt tämligen snabbt och skyndade hem till vår egen varma lägenhet. Det känns otroligt frustrerande att se hur dåligt de tar hand om den värme de har. Att ha dörrarna öppna när man samtidigt fryser och har en kamin som binner för fullt känns så ologiskt. När Kina dessutom har ett stort energiproblem kan man ju fundera. Vi frågade en elev om varför inte affärer och restauranger har riktiga dörrar, bara draperier. Han tittade frågande på oss och svarade helt självklart: "Men då måste man ju öppna dörren om man vill in!?"

Förra veckan kom två studenter, som också går i kyrkan, hem till oss en eftermiddag. Kyrkan hade skickat dem eftersom de hade hört att vi var lite krassliga. De hade med sig en stor påse med mandariner och en påse med något som vi inte har provat än! (Ser ut som små bollar av deg som man tydligen ska koka och äta till frukost.) Det

kändes stort att församlingen trots att den är så otroligt fattig ville visa att den bryr sig om oss.

I våra klassrum är det precis som resten av Chengxian just nu, dvs kallt. Studenterna sitter och huttrar under lektionerna och fönstrena kan man inte längre se ut genom på grund av all frost. Men det är bara att bita ihop, och för oss går det ju an som har en varm lägenhet att komma till. Det är värre för studenterna som knappt har någon värme i sina rum. Den senaste månaden har vi fortsatt att ha våra filmkvällar för Rachels studenter. Vi har haft nästan 200 studenter hemma hos oss nu, och vi har sett filmen Narnia över 10 gånger!

Den senaste månaden har vi lärt oss mycket mer om våra studenter. Vi har förstått att många studenter är otroligt svaga i engelska, så svaga att man undrar hur de ska kunna vara lärare i engelska om bara två år. Men oavsett vad vi tycker om deras kunskaper så

kommer de att vara lärare väldigt snart, så vi gör vårt bästa för att hjälpa dem så mycket vi kan. Rachel gav eleverna i läxa att skriva en sammanfattning av en nyhetsartikel. Hon fick många konstiga sammanfattningar men en tog priset. Den var skriven på perfekt tyska! Rachel pratade med eleven och hans engelska visade sig vara så dålig att han helt enkelt kopierat en artikel han hittade på internet. Han glömde dock bort att fråga sina kompisar om det var på rätt språk!

Studenternas liv är otroligt inrutade och kontrollerade. Varje morgon väcks de av hög musik. Klockan tio i sju väntar nämligen den dagliga morgongymnastiken. I 20 minuter springer eleverna under kontrollerade former runt campus och detta är obligatoriskt. Jag frågade vad som hände om man inte orkade gå, men de verkade inte ens förstå frågan. Det var bara så självklart att man måste vara med. Klockan åtta börjar sedan lektionerna och de pågår fram till klockan tolv då eleverna har två och en halv timme lunch och vilotid. De flesta eleverna går också hem och sover under den här tiden. På eftermiddagarna har de ofta lektioner mellan halv tre och halv fem, sen är det dags för middag och lite ledig tid. Senare på kvällen mellan åtta och tio så måste alla studenterna gå tillbaka till sina klassrum för att studera på egen hand. För att förvissa sig om att alla elever gör detta så sätter inte skolan på elektriciteten i elevernas rum före klockan tio på kvällen. Så det är ganska bestämda liv de lever, men de verkar ändå vara på otroligt gott humör. Något att tänka på när man som bortskämd svensk klagar över det mesta i tid och otid.

Den senaste månaden har vi haft förmånen att få besöka flera elever i deras studentrum. Det var en otroligt stark upplevelse. Eleverna visade stolt upp sina rum trots att det egentligen inte var mycket att visa! Rummen är otroligt små, runt 15-20 kvadratmeter bara och där bor det sex studenter. Varje rum har dessutom en liten toalett men ingen dusch och inget varmvatten. Rummen består av omålade cementväggar, cementtak och cementgolv men studenterna håller det så rent det går. De har ingen tillgång till tvättmaskin så de måste tvätta sina kläder för hand, i kallt vatten. Om de vill ha varmt vatten måste de gå och köpa det i en annan byggnad och bära tillbaks det i stora termosar. Om de ska duscha måste de också gå till en annan byggnad och där kan de duscha om de betalar 3 kronor. Detta kan tyckas vara väldigt billigt, men då ska man tänka på att en lunch på skolan kostar lika mycket, och jag vet flera elever som inte har råd att äta både lunch och middag. Resultatet blir att de duschar ungefär en gång varannan vecka. En av tjejerna frågade Rachel om hon duschade varje dag. Att sitta där och svara en tjej som bara kan duscha en gång varannan vecka att man duschar en gång om dagen var otroligt jobbigt.

I lördags så hade vi en liten julfest för våra kinesiska lärarkollegor. Det var väldigt uppskattade och totalt var vi 16 stycken i vår lägenhet. Vi hade bland annat lyckats att baka lussekatter, muffins och tekakor. Vi hade ställt fram allt på bordet som en buffé, men det var inte helt enkelt för våra kinesiska vänner! Det som hände var att alla stod i en ring runt bordet och åt. Det tog över tio minuter innan vi lyckades övertala dem att ta med sig det de ville äta in till finrummet. Det var skönt att för första gången på riktigt kunna prata med våra kollegor. I skolan är alla så upptagna och de pratar helst kinesiska förstås. Rachel hade några svenska julservetter med sig och efter ett tag så gick jag för att hämta en. När jag torkade mig om munnen så hörde jag hur alla lärarna sa "jaha!" och sen sprang de alla fram för att ta en servett. De hade trott att de låg där som en dekoration! Här existerar det inte några servetter, oftast står det en toarulle på bordet, ibland ett paket med näsdukar. Flera av lärarna frågade Rachel om de fick ta hem dem istället för att använda dem, så att de kunde visa dem för sina vänner!

Förra veckan så fick eleverna läsa julevangeliet på våra lektioner. Det var väldigt intressant då de flesta inte hade en aning om var julen kom ifrån. Även om de inte har en aning, så vill de gärna berätta vad de vet. En student reste sig och sa: "Det var en man som hette Jesus Christmas som kom och släppte ner pengar genom en skorsten för att familjen i huset var så fattig att de inte kunde gifta bort sin dotter".

Vi har nu varit i Kina i ett halvår och vi har

verkligen fått uppleva och lära oss mycket. Det känns ibland otroligt frustrerande för att det är så mycket vill göra för att hjälpa studenterna. Vi hoppas att vår närvaro här i alla fall ska betyda något för några av alla de människor vi träffar. En sak vet vi, och det är att vår närvaro här har betytt otroligt mycket för oss själva!

Amity är en organisation som gör mycket bra för Kinas fattiga. Bland annat så sponsrar de elever från fattiga områden så att de kan gå i skolan. Det kostar ungefär 160 kronor per år för en elev att få gå i grundskolan. Gå gärna in på Amitys hemsida och läs om det arbete de gör. www.amityfoundation.org

Nu är det snart jul och julstämningen har nästan helt uteblivit här i Chengxian. Vi kommer istället att åka till Hainan, en ö söder om Kina tillsammans med våra vänner Gunner och Per-Martin Hjort. Vi tror inte att vi hittar så mycket jul där heller, men kanske en sandstrand och ett varmt hav.

Vi önskar er alla en God Jul och ett Gott Nytt År!

再见! (*Zaijian!* = Hej då!)

Rachel och Tomas

Longnan Teachers College
Chengxian, Gansu Province, 742500
China

In Chinese:

Zip code: 742500

中国甘肃省成县 陇南师专科研外事处

